

Larry Crabb - Algemene leringen*

BDM, <http://www.rapidnet.com/~jbeard/bdm/exposes/crabb/crabb.htm>, 2004

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, inkorting, plaatje en voetnoten door M.V.

* Ieder die Crabb's dwaalleringen beter wil onderscheiden moet zeker dit gratis e-book lezen: *Larry Crabb's Gospel*: <http://www.psychoheresy-aware.org/crabbk.html>, van dr. Martin and Deidre Bobgan.

Lees ook: *Larry Crabb en Contemplatief Gebed*: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/LarryCrabb.pdf>

► Larry Crabb (foto rechts) is een auteur, erkend klinisch psycholoog en stichtend directeur van het Institute for Biblical Community (IBC). Hij ontwikkelde een model van counseling dat voornamelijk een psychologisch systeem is van “unconscious needs motivating behavior” (onbewuste noden motiverend gedrag), dat afgeleid is van zowel Freudiaanse (het onbewuste als verborgen reservoir van de geest dat een mens zijn denken en doen stimuleert en aandrijft) als humanistische psychologie (een hiërarchie van noden, met grote nadruk op zogenaamde emotionele noden).

Zijn counselingmodel is Freudiaans, Adleriaans en Maslowiaans in haar onderliggende theorieën. Het is een integratieeel model; d.w.z. het zoekt theorieën, ideeën en opinies te combineren van de psychotherapie, klinische psychologie, counseling psychologie, met de Schrift.

► Crabb had een privépraktijk in de vroege jaren '70, als klinisch psycholoog, toen zijn “eureka-moment” kwam om 2 uur 's nachts, toen hij C. S. Lewis en F. Schaeffer las. Hij wekte zijn vrouw en riep uit: “De diepste verlangens naar betekenis en veiligheid (security), in het binnenste van mijn cliënten, zijn de behoeften die God bedoelde dat ze ingevuld moesten worden door de gemeenschap van gelovigen!” Dit leidde ertoe dat Crabb psychologie met theologie vermengde, en het gaf aanleiding tot zijn boek *Principles of Biblical Counseling* (Zondervan, 1975) en daarna *Effective Biblical Counseling* (Zondervan, 1977). (Bron: “A Shrink Gets Stretched,” *Christianity Today*, mei 2003). Hij heeft sindsdien nog 20 boeken uitgegeven [t/m 2004]. Niettegenstaande massief bewijs van het tegengestelde blijft Crabb volhouden dat hij helemaal bijbels is in zijn counseling; maar de drie volgende gebieden van zijn leer alleen al geven breedvoerig bewijs van de onscriptuurlijke basis van zijn counselingmodel:

(a) “Spoiling the Egyptians” benadering: Crabb gelooft dat het beste counselingmodel er een is waarbij “waarheid” betrokken wordt van zowel de Bijbel als van de “spoils” (buit) van seculiere psychologie welke “geïntegreerd” worden in een gecombineerd counselingmodel.

(b) De nood aan “veiligheid” en “betekenis”: De hoeksteen van Crabb's model is de vóóronderstelling dat de mens in het binnenste van zijn wezen deze twee “basic needs” (basisbehoeften) heeft die al zijn gedragingen motiveren. (Naar deze twee noden werd oorspronkelijk door Crabb verwezen als louter “inputs” die vereist waren voor het bevredigen van 's mensen primaire behoefte van “een gevoel van persoonlijke waarde, een acceptatie van jezelf als een gezonde, echte persoon” -- *Effective Biblical Counseling*, p. 61). Hij beweert met klem dat mensen meedogenloos gedreven zijn om aan deze noden te voldoen, en dat deze “drijvende krachten” ten grondslag liggen van alle problemen in de counseling, en dat het de taak is van de counselor om een persoon te begeleiden om op een betere wijze aan deze twee diepste noden tegemoet te komen. Dus, in plaats van die “noden” zelf te zien als boos, en ze te zien als wat ze echt zijn (zonden van trots en zelfzucht), worden de “onjuiste” strategieën om te voldoen aan deze noden veroordeeld als zonde. (In feite leert Crabb dat een christen pas echt productief kan worden in zijn relatie met anderen, *enkel wanneer* hij zich realiseert dat zijn eigen noden van het grootste belang zijn!) Crabb heeft daarbij een “noden theologie” ontwikkeld waar christenen zich niet langer moeten afvragen wat goed of fout is, maar enkel wat hun zogenaamde noden zijn en wat er bijdraagt aan hun zelf-concept, waardoor zij zich afsnijden van objectieve waarheid en het “bewustzijn” van zonde verminderen.

(c) Het “onbewuste”: Dit idee is zo nauw gerelateerd aan Crabb’s “noden” theologie, omdat hij de noden voor veiligheid en betekenis als “verborgen” ziet in het “onbewuste” (unconscious), waar dat problemen geeft wanneer een persoon een ongepaste strategie kiest om deze noden in te vullen. Dus moet de counselor gewoon die persoon helpen *hoe* aan deze noden tegemoet te komen. In Crabb’s systeem moet de cliënt **erkennen en geconfronteerd worden met de zonden die anderen tegen hem begaan hebben** zodat zijn eigen pijn en ontgoochelingen opnieuw kunnen ervaren worden om de zogenaamde bron te vinden van zijn foutieve denken, welke in Crabb’s systeem de ware zonde is die in het *onbewuste* ligt. Het concept van het “onbewuste” wordt nergens in de Schrift gevonden, maar het wordt wel gevonden in de leringen van de Freudiaanse psychologie. (Freud zag het *onbewuste* als een reservoir van aandrijvingen en impulsen die een persoon besturen achter zijn bewustzijn om). In feite wordt het idee van het “onbewuste” niet enkel *niet* ondersteund door de Bijbel, maar het heeft ook *geen* wetenschappelijke grond! (Het Freudiaanse *onbewuste* verschilt helemaal van het gewone gebruik van het woord zoals gedefinieerd in een gewoon woordenboek, welke de definities van *onbewust* weergeeft als: “niet op de hoogte; zonder het te beseffen” [Prisma NL]. Het Freudiaanse *onbewuste*, zoals gepresenteerd in Crabb’s boeken en zoals omarmd in de psychotherapie, is echter *de* drijvende kracht achter gedrag).

► Crabb’s doctrine van een machtig *onbewuste* is gebaseerd op het Freudiaanse *onbewuste* zoals gemodificeerd door Alfred Adler. Wij ontkennen niet dat Crabb zonde confronteert, maar het is veeleer zo dat Crabb zonde confronteert met een Freudiaans/Adleriaans psychologisch model. Het gaat dus over *hoe* hij zonde confronteert en hoe hij op psychologische wijze zondig gedrag voorstelt, waardoor hij een psychologisch antwoord moet geven. “Christelijke” psychoketterij is een hoogst subtiele en sluwe spookverschijning die in de kerk rondwaart, omdat ze gezien en ontvangen wordt als wetenschappelijke zalf voor de zieke ziel, in plaats van wat ze werkelijk is: een pseudo-wetenschappelijk substituutsysteem met een religieuze gedaante. Crabb’s eigen woorden definiëren het best zijn Freudiaans model -- uit *Understanding People* (NL: Mensen begrijpen, Novapres):

“Freud heeft terecht de verdienste van het introduceren van het hele idee van psychodynamica in de moderne geest. De term refereert naar psychologische krachten binnen de persoonlijkheid (gewoonlijk onbewust) die de kracht hebben verstoring te veroorzaken in gedrag en emoties. Hij leerde ons problemen te zien als symptomen van onderliggende dynamische processen in de psyche” (p. 59, Engelse uitgave).

Crabb zegt verder: “Ik denk dat Freud correct was ... wanneer hij ons vertelde onder de oppervlakkige problemen heen te kijken naar verborgen oorzaken” (p. 61).

Ondanks Freuds sterke kritiek op het Christendom, zegt Crabb: “Ik geloof dat [Freuds] psychodynamische theorie zowel provocatief als waardevol is in het erkennen van elementen in de menselijke persoonlijkheid welke vele theologen niet gezien hebben” (*Understanding People*, pp. 215-216).

► Bovendien, in Crabb’s 1988 boek *Inside Out* (NL: Van Binnenuit, Novapress), toont hij zijn getrouwheid aan de psychotherapieën van drie atheïsten: Freud, Jung, and Maslow (p. 211):

“In het centrum van onze ziel voelen we schaamte en vrees die vasthangt aan onze identiteit als man of vrouw. Mannen missen het gezonde zelfvertrouwen dat zij intacte mannen zijn die zich in hun wereld kunnen bewegen zonder de vrees verwoest te worden door falen of gebrek aan respect. Vrouwen missen dat rustige opgewekte bewustzijn dat zij onbevreesde vrouwen zijn die hun wereld kunnen omarmen zonder zich zorgen te maken dat hun identiteit wordt gekneusd door iemands misbruik of afwijzing. ... *Wij zullen nooit ons zelf-beschermende gemanoeuvreeer onder ogen zien, noch van harte overtuigd zijn van haar zondigheid totdat we zien dat het haar functie is alles te beschermen wat ook maar overblijft van onze identiteit als man en vrouw*” (originele schuine letters).

Bovenstaand citaat demonstreert Crabb’s combinatie van Freud’s libido (seksuele energie), Jung’s animus en anima (onbewuste elementen van mannelijkheid en vrouwelijkheid), en Maslow’s hiërarchie van noden. (Bron: *Larry Crabb’s GOSPEL*. p. 24 - <http://www.psychoheresy-aware.org/e-books/LCG-ebk.pdf>).

► Het volgende uit een recent *Christianity Today* artikel (“A Shrink Gets Stretched” *Christianity Today*, mei 2003) is een indicatie van Crabb’s voortgezette liefde voor psychologie:

“Hij citeert ook inzichten van een eclectische groep van denkers die hij opvoert om af te komen met zijn model van geestelijke sturing: Thomas Merton, Eugene Peterson, Francis Schaeffer, Henri Nouwen [= New Age mysticus], Brennan Manning, Johannes van het Kruis, G. K. Chesterton, Michael Card, Peter Kreeft, Augustinus, Copernicus, en James Houston”. (Zie hierbij: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/top100-contemplatieven.pdf>).

► Verschillende andere onbijbelse aspecten van Crabb’s model zijn de volgende:

(a) Hij beweert dat de mens werd “geschapen voor relatievorming” (relationship), terwijl de Schrift zegt dat de mens geschapen werd om God te eren (Jesaja 43:7, 21; Jeremia 13:11). Crabb’s zienswijze is te begrijpen in het licht van zijn falen onderscheid te maken tussen gelovigen en ongelovigen in dit model. Hij ziet blijkbaar geen verschil in fundamentele verlangens die gebaseerd zijn op wedergeboorte.

(b) Hij heeft geen hogere dunk van bijbelse waarheid dan van gelijk welke andere “waarheid”; bv.: “Te zeggen dat bijbelse waarheid ergens meer gezaghebbend is dan wetenschappelijke waarheid is werkelijk absurd. Waarheid heeft gezag over dwaling (error), niet over een andere waarheid. De ene waarheid kan grotere relevantie genieten bij een wetenschappelijke kwestie dan een andere waarheid, maar geen waarheid is meer gezaghebbend dan een andere waarheid. Het gezag van waarheid ligt in haar waarheidsvolheid, niet in de plaats waar ze gevonden werd” (*Understanding People*, p. 40).

(c) Typisch voor de meeste zogenaamde christelijke psychologen, verlaagt Crabb de inspanningen van herders en leraren als dat ze indicatief zijn voor oppervlakkige hulp, in tegenstelling tot het grondige aanbod van psychologen; bv.: “Tenzij wij zonde begrijpen als geworteld in onbewuste overtuigingen en motieven, en we naspeuren hoe we deze diepe krachten binnen de persoonlijkheid blootleggen en ermee omgaan, zal de kerk doorgaan oppervlakkige aanpassing te promoten, terwijl psychotherapeuten - met of zonder bijbelse fundamentele - een betere job zullen verrichten in de kerk voor het herstel van verstoorde mensen tot een effectiever functioneren ...” (*Understanding People*, p. 129).

(d) Hij ziet christenen als zijnde oppervlakkig en ineffectief en daarbij behoefte hebbend aan diepe sondering, onderzoek, van het onbewuste. Hij gelooft dat iedereen verward is in “ontkenning” en “zelf-bescherming”, en ziet het christelijke leven als zijnde “onbeschrijflijk droevig”. Crabb schrijft dat “voordat we zullen zien hoe zondig we zijn als een zelf-beschermende tussenpersoon, wij eerst moeten voelen hoe teleurstellend wij zijn als een kwetsbaar slachtoffer” (*Inside Out*, p. 177). Dit thema van binnengaan in de pijn van onze slachtoffermaking is absoluut essentieel voor Crabb’s methodologie (zie de hoofdstukken 10-12 van *Inside Out* [NL: Van Binnenuit]), maar dit is de uiterste antithese van de nieuwtestamentische leringen over zonde en heiliging (zie Romeinen 6-8). Logischerwijze volgt daaruit dan dat Crabb het “voelen van pijn” (een soort van zelfuitgelokte catharsis die tot tranen kan leiden) identificeert als ware verlossing, terwijl het eigenlijk niets meer is dan een psychologische techniek om christenen zover te krijgen dat ze zich “openen”. Vermits deze methodologie niet het werk kan doen van de Heilige Geest of het Woord van God, en ook geen geestelijke verandering kan induceren, kan ze op haar best slechts oppervlakkig het gedrag veranderen.

(e) Hij ziet berouw en bekering als de identificatie van zelf-beschermende strategieën (welke slecht zijn in Crabb’s visie wegens “hun bedoeling is relationele pijn te vermijden”), als de substitutie van “zelf-beschermende manipulatie door kwetsbare gehoorzaamheid” (*Understanding People*, p. 149). Voor Crabb is het essentiële voor echte verandering: “vergevingsgezindheid en betrokkenheid”. Bijbels berouw en bekering, aan de andere kant, is dat de mens zich afkeert van zonde naar God toe, veeleer dan van “beschermende strategieën” naar “betrokkenheid”. De eerste bekommernis van de berouwvolle zondaar ligt niet bij de amplitude van zijn eigen pijn, zoals Crabb zo nadrukkelijk leert, maar bij de magnitude van zijn overtreding jegens een Heilige God.

(f) Hij overdrijft grotelijks de veranderingscapaciteit van therapie en techniek, en beweert dat beide dieper gaan dan het Woord van God of de Heilige Geest voor effectieve verandering. Dit negeert de meest elementaire vorm van verlossingstheologie -- dat alle groei het gevolg is van goddelijke genade. Er is absoluut geen overeenkomst tussen Crabb's methode van verandering (d.w.z. heiliging) en die van de Bijbel.

- ▶ Volgens Freud drijft het *id* (identificatie) het gedrag aan, en wat er gebeurt in de eerste vijf levensjaren (psychologische stadia van ontwikkeling) zal het gedrag vormgeven. Volgens Adler is waarde (ook naar gerefereerd als streven naar superioriteit) datgene wat gedrag aandrijft; en wat gedrag vormgeeft is wat er gebeurt in het vroege leven van een persoon. In zowel Freud's en Adler's systemen vormen de aandrijvingen en de vroege kindertijdervaringen, plus resulterende foute bevattingen, het onbewuste. In Crabb's systeem drijven de noden en verlangens het gedrag aan, en de vroege ontgoochelingen van niet-tegemoetkoming aan de noden geven vorm aan het denken en doen, en dit alles zit in het onbewuste. In alle drie systemen ontwikkelt de persoon strategieën om zichzelf te beschermen, geïdentificeerd door Freud als ego-beschermingsmechanismen, zoals ontkenning (en door Crabb als "zelf-beschermende strategieën").

Het belangrijkste verschil tussen Crabb en zijn psychologische mentors is dat Crabb volhoudt dat de essentie van zonde is dat mensen proberen deze noden in te vullen los van God -- dus het idee van autonomie als de essentie van zonde. Crabb's systeem is ontworpen om aan mensen te onthullen dat zij onontdekte noden hebben en dat zij gezondigd hebben in hun foute gedachten en strategieën om aan deze noden tegemoet te komen, en zich beschermd hebben tegen verdere pijn. Dus, als mensen zich kunnen realiseren dat God Zelf deze noden/verlangens tegemoet komt, dan erkennen zij hun afhankelijkheid van Hem. En zij kunnen hun zonde van autonomie overwinnen en tegemoetkomen aan hun onbewuste noden/verlangens. Dit is de essentie van Crabb's systeem van psychologische identificatie. (Bron: Martin & Deidre Bobgan¹ niet gepubliceerde paper).

- ▶ De Bobgans¹ zeggen het volgende over Crabb's model in hun boek *Larry Crabb's GOSPEL* (zie het online hier: <http://www.psychoheresy-aware.org/e-books/LCG-ebk.pdf>) blz. 7-9:

From his background in psychology he comes to Scripture with a viewpoint that sounds both appealing and workable. However, the way he hopes to solve problems and lead people into a closer walk with the Lord depends heavily on psychological theories and techniques. Though Crabb has been sensitive to the criticism of his work through the years, when people criticized him for using psychological terminology rather than Biblical, he worked to improve his expression. Along the way he has discarded much of the psychological vocabulary while keeping the psychological concepts, but making them sound more Biblical. When he discovered that aspects of his work did not fully satisfy and that he had not yet reached his goal of bringing the best of psychology and the Bible together for the entire body of Christ, he expanded his eclecticism.

Crabb's book *Connecting* (1997) is a good example of this process; it includes some admissions, as do his other books. He gives the impression that he is constantly discovering more about the very best way to help people change and grow in their relationship with God and with one another. Yet, his basic model of man and methodology of change remain firmly tied to the psychological theories presented in his earlier books. Each book has enough truth in it to make it appear that the most recent version of his approach is even better and more Biblical than the previous one. He is careful, however, to justify the value of his previous work so that no one will misunderstand and think he has discarded his former ideas or repented of his former teachings. Clearly, his original model is still intact even though he has expanded his eclecticism.

Moreover, Crabb's amalgamation of psychology with the Bible impinges on the gospel message. Even his theologically correct statements feed into his psychotheology. For instance, he says:

"The gospel really is good news. When the internal troubles of people are exposed, when unsatisfied longings are felt in a way that leads to overwhelming pain, when self-

¹ Voormalig psycholoog Martin Bobgan bezit 4 universitaire graden, inclusief een doctoraat (Educational Psychology) van de 'University of Colorado', en is 'Vice President for Continuing Education' aan het 'Santa Barbara City College'. Deidre heeft een M.A. in Engels van de 'University of California' in Santa Barbara.

centeredness is recognized in every fiber, then (**and not until then**) can the wonder of the gospel be truly appreciated” (*Understanding People*, p. 211). (Emphasis added.)

While the first sentence is correct, the remainder of the above quote adds psychological requirements beyond the requirements of Scripture. Crabb interprets the message of the cross according to his psychological ideas about the nature of man and how he changes. Thus, Larry Crabb’s *gospel* becomes the good news that Jesus meets the needs/longings/passions which motivate all behavior from the unconscious. *Sin* becomes wrong strategies for meeting the needs/longings/passions. *Confession* is telling our stories and gaining insight into those wrong strategies. *Full repentance* comes through getting in touch with the pain of the past. Hence, the gospel message itself is directly tied to a psychological construct. Not only is the doctrine of man psychologized, but the Father, Son, and Holy Spirit are made subservient to Crabb’s psychospiritual theories.

Samengevat

Crabb’s model ontkent effectief de bijbelse leer van :

- zelfverloochening (een mens-gecentreerd in plaats van een Christus-gecentreerd model);
- het onderscheid tussen de wedergeborene en niet-wedergeborene;
- de genademiddelen als hebbende praktische doeltreffendheid in het leven van de gelovige;
- de genoegzaamheid van de Schrift;
- Schriftuurlijke fundering (versus psychologische fundering);
- de essentiële rol van de Heilige Geest voor kracht en genade in het leven van de gelovige.

Crabb’s model is voornamelijk een psychologisch systeem van onbewuste noden die naar veronderstelling menselijk gedrag aansturen of motiveren, welk systeem betrokken werd van de Freudiaanse en humanistisch/Malowiaanse psychologie met zijn hiërarchie van noden; met de grootste nadruk op zogenaamde emotionele noden, waarvan de vervulling resulteert in een gevoel van persoonlijke waarde en psychologische gezondheid.

Wanneer aan deze noden niet tegemoet gekomen wordt, aldus Crabb, produceren ze intense pijn en verdriet -- soms zonder dat de persoon het weet. Counseling onder Crabb’s model neemt de gedaante aan van delven in het onbewuste en het wegpellen van de “zelf-beschermende lagen” (d.w.z.. “defensiemechanismen”) om te komen bij de echte pijn en verdriet van onontdekte noden (waarvan vele begonnen in de kindertijd), om daarna counseling te geven over hoe deze noden in te vullen op een geestelijk gezondere manier

Deze inwaartse en achterwaartse focus staat ver van de Bijbel (vgl. Filippenzen 3:13-14: “Broeders, ikzelf denk niet dat ik het gegrepen heb, maar één ding doe ik: vergetend wat achter is, mij uitstrekend naar wat voor is, jaag ik naar het doel: de prijs van de roeping van God, die van boven is, in Christus Jezus). In plaats van te trachten onze natuurlijke menselijke “noden” te “ontmoeten”, moeten wij onze harten richten op de dingen die boven zijn, en behoren we alles wat tot onze zondige natuur behoort te doden:

“Als u nu met Christus opgewekt bent, zoek dan de dingen die boven zijn, waar Christus is, Die aan de rechterhand van God zit. Bedenk de dingen die boven zijn en niet die op de aarde zijn, want u bent gestorven en uw leven is met Christus verborgen in God. Wanneer Christus geopenbaard zal worden, Die ons leven is, dan zult ook u met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid. Dood dan uw leden die op de aarde zijn: ontucht, onreinheid, hartstocht, kwade begeerte, en de hebzucht, die afgoderij is”. (Kolossenzen 3:1-5).

De volgende noten bij het artikel zal ik DV later vertalen:

Note#1: Promise Keepers is the gigantic new (1991) “men’s movement” among professing evangelical Christians. Its roots are Catholic and charismatic to the core. PK’s contradictory stand on homosexuality; its promotion of secular psychology; its unscriptural feminizing of men; its depiction of Jesus as a “phallic messiah” tempted to perform homosexual acts; and its ecumenical and unbi-

blical teachings should dissuade any true Christian from participating. Promise Keepers is proving to be one of the most ungodly and misleading movements in the annals of Christian history. Nevertheless, Larry **Crabb** is a promoter of this ecumenical, charismatic, psychologized men's movement -- Crabb was a speaker at PK's 1992 National Men's Conference, and spoke at a 1996 stadium rally. [Crabb also speaks regularly at The Cove (a Billy Graham retreat and training center), at Moody Founder's Week conferences, and on James Dobson's Focus on the Family radio program and at family issue conferences].

Note#2: Crabb was once a Steering Committee member of COR (Coalition on Revival), a Reconstructionist/Dominionist organization dedicated to a social gospel/activism agenda that proposes to impose Biblical standards (e.g., Old Testament law) on unbelieving peoples and institutions. Though Crabb is no longer a Steering Committee member of COR, he did sign its Manifesto, AND he wrote COR's World View paper on Psychology & Counseling. As an indication of what the people affiliated with COR believe, the following is from a brochure announcing the 12th Annual Northwest Conference for Christian Reconstruction. Does this not sound like a different gospel? (All emphases added):

"The Christian Reconstruction movement believes that the Bible contains not only a message of personal salvation through the blood of Christ shed on the cross, but also a comprehensive law structure which is alone able to provide a just basis for society. It is committed to the view that sovereignty and thus government belong to God, and that all delegated government, whether to family, church or state (civil government), is to be exercised in obedience to the law of God's covenant. Furthermore, salvation involves every aspect of man's life and thus also the relationships he sustains to the world around him. The exercise of dominion in accordance with the terms of God's covenant is therefore basic and vital to the Christian faith. To neglect this is to deprecate the extent of Christ's victory at Calvary."

That Crabb has no problem identifying with this movement is a bit disconcerting to say the least. (For details of COR's unbiblical strategy for "taking the world for Christ," see COR's documents titled *A Manifesto for the Christian Church*, *Forty-two Articles of the Essentials of a Christian World View*, and *Twenty-five Articles of Affirmation and Denial on the Kingdom of God*. These three documents, along with COR's 17 Sphere/World View Documents, make up what COR calls its "20 COR World View Documents.")

Note#3: Brennan Manning is the author of the psychologically-oriented book *The Ragamuffin Gospel*. According to *Christianity Today* (May 2003, "A Shrink Gets Stretched"), Manning has been giving Larry Crabb "occasional spiritual direction for the last 14 years. [See Note#4 for more details on Manning's teachings] ... Manning and Crabb see each other once a year, at best. When they do, they follow a spontaneously begun ritual. 'As soon as we spot one another,' says Manning, 'we both jump up and down, run to one another, and kiss one another on the lips. ... When you see two men in public doing that, there's often only one conclusion. But he's so secure in his identity that we can throw caution to the wind. If anybody's got a problem with that, then it's their problem.'" In this same *CT* article, Crabb describes a period of his life spent searching for spiritual growth and not finding it in Evangelicalism: "I was finding water for my thirsty soul in classic Catholic writings."

Note#4: Since Manning appears to be one of Larry Crabb's spiritual mentors, it is important to note the seriousness of the error in Manning's theology. The following is adapted and/or excerpted from a web site article titled, "The Willow Creek Dilemma: Why Our Association With Them Is Wrong":

Brennan Manning is a New Age/Christian mystic who used to be a Roman Catholic priest. In the last ten years he has become a popular author and speaker among the "evangelical" church, yet he shouldn't have even gotten his foot in the door. His teachings of "spiritual contemplation" are filled with unbiblical ideas, Eastern mysticism and dangerous New Age meditation techniques, and yet Manning is so charming, seductive, and cunning that he easily takes advantage of undiscerning Christians.

Manning overemphasizes the love and grace of God while ignoring His attributes of justice, righteousness, and holiness. He teaches that Jesus has redeemed all mankind. (Source: *Beware of Wol-*

ves in Sheep's Clothing by Mike Gendron, Reaching Catholics for Christ website.) In Manning's bestselling book, *The Ragamuffin Gospel* he writes: "False gods—the gods of human understanding—despise sinners, but the Father of Jesus loves all, *no matter what they do*. But of course this is almost too incredible for us to accept." (My emphasis.) Of course, Manning doesn't point out that God's Word also thinks it is too incredible to accept: "Thou dost hate all who do iniquity" (Psalm 5:5).

It's obvious, however, that Manning has little use for Scripture and he shows his disdain for those who do. He says, "I am deeply distressed by what I only can call in our Christian culture the idolatry of the Scriptures. For many Christians, the Bible is not a pointer to God but God himself. In a word—bibliolatry ... I develop a nasty rash around people who speak as if mere scrutiny of its pages will reveal precisely how God thinks and precisely what God wants" (*The Signature of Jesus*, Manning).

Sadly, Manning's answer to ascertaining God's thinking is by using occult meditation practices instead of Scripture. In his book *The Signature of Jesus*, Manning teaches his readers how to pray by using an eight-word mantra. He says, "the first step in faith is to stop thinking about God at the time of prayer" (p. 212). (Say What?) The second step is "without moving your lips, repeat the sacred word [or phrase] inwardly, slowly, and often." If distractions come, "simply return to listening to your sacred word" (p. 218). He also encourages his readers to "celebrate the darkness" because "the ego has to break; and this breaking is like entering into a great darkness" (p. 145). Manning's direction is in direct conflict with Jesus who said, "He who follows me shall not walk in darkness" (John 8:12), and is a practice that sets people up for serious deception and demonic influence.

This dangerous technique, however, is just one of the many New Age mind-emptying methods that Manning teaches in *The Signature of Jesus*. Some of the unbiblical techniques include: centering prayer, paschal spirituality, the discipline of the secret, mineralization, practicing the presence, inner integration, yielding to the Center, notional knowledge, contemporary spiritual masters, and masters of the interior life.

Is it any wonder that Manning practices these techniques and claims to have had visions and so-called encounters with God? No doubt Manning has truly had these experiences, and so will his followers who try his techniques, but they will not find true intimacy with God. Yes, they may have special feelings and experiences, and they may "feel" closer to God. However, in the process they will actually move away from Him as a result of a counterfeit spirituality.

For example, one of Manning's dreams was about judgment day. In his dream, Manning describes how everyone from Adolf Hitler to Hugh Hefner are seen going before Jesus to be judged, as is Manning. When Manning comes forward, however, God does not really judge. Instead, says Manning, "He takes my hand and we go home." The implication, of course, is that everyone from Hitler to Hefner will be similarly treated. In Manning's teaching, God is a universalist who accepts everyone (*The Signature of God*, pp. 239-242). In an earlier book titled *Gentle Revolutionaries*, Manning recounted the same dream and wrote that God told him, "I am not your judge." This part was strangely omitted from his later accounts.

Brennan Manning, then, is a dangerous influence on the Christian world. His books promote the use of psychology, New Age/occult meditation, ecumenism, and universalism, and yet he is still popular in Christian circles. One of his popular books written for children, *The Boy Who Cried Abba*, is a mystical parable about the journey of a boy who must go into a dark cave called Bright Darkness to find acceptance from God. Again, Manning is leading his readers to embrace darkness and error. Even worse, he is targeting his message to children.

Lees ook: *Larry Crabb en Contemplatief Gebed*: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/LarryCrabb.pdf>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm